

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De excommunicato insordescen[te]te per annum in excommunicatione.
Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

reus esset male vite, & fame, tunc enim posset pena ordinaria puniri ex testimonio duorum testium secus si reus esset integre fame, & vita incorrupta; hoc enim casu non esset incongruum, aut differre supplicium, donec forte alia addantur probationes, aut mitius punire *Pegn. in Direct. Inquis. comment. 20. Rotas de Heret. par. 2: n: 103: quos refert Dian: par. 4: tr: 7. ref: 32: qui eadem: par. 4: tr: 6: ref: 11* dicit, quod hodie vt plurimum, non damnatur hereticus ad penam ordinariam, nisi aduersus illum adsint tres testes contestes omni exceptione maiores.

40 Notandum est autem, quod condemnatus in penam arbitrariam ex defectu probationis, superueniente deinde legitima heresis probatione, potest vt hereticus in penam ordinariam damnari, ac brachio seculari tradi, *Dian: par. 4: tr: 7: ref: 35: ubi citat Sous: in Aphor: Inquis: lib: 2: cap. 37: n: 8: & 9: & alios:*

41 Notandum 2: quod in hoc crimine sufficit etiam violenta presumptio ad condemnandum, puta si citatus ad respondendum deinde contumax per annum fuit, vel per idem tempus excommunicationem sustinuit *cap: cum contumacia, ubi glo: de Heret: in 6: quod procedit, etiam si a principio esset tantum leuiter de heresi suspectus; nam si ob eam causam, citatus, vt respondeat, negligat intra terminum assignatum respondere, illa leuis suspicio transit in vehementem; si vero in illa negligentia per annum perseue-*

ret, suspicio vehemens transit in violentam, & ideo post annum vt hereticus condemnatur *Eymer: in Direct: par: 3: q: 47: quem refert Dian: par: 4: tr: 7: ref: 18: Clar: in S: heresis vers: ite de crimine Bonac: de Censur: disp: 2: q: 2: pun: ult: n: 2: Boss: tit: de Heret: num: 5:*

S V M M A R I V M.

- 1 InforDESCENS per annum in excommunicatione an, & quando sit suspectus de heresi.
- 2 Item quando possit vt hereticus condemnari.
- 3 InforDESCENS per annum in excommunicatione habetur pro confessio, & conuictio de eo crimine, cuius causa excommunicatus fuit.
Quando possit beneficijs priuari, ibidem.
- 4 Excommunicatus etiam post sententiam potest probare suam innocentiam.
- 5 Talis inforDESCENS per annum potest etiam arbitraria pena puniri,
Eadem pena plebitur inforDESCENS per mensem continuatum in excommunicatione; ibidem.
- 6 InforDESCENTI per annum non prodest absolutio, que a summo Pontifice in impetrationibus gratiarum conceditur.

C A P. XX.

De excōmunicato inforDESCENTE per annum in excōmunicatione.

InforDESCENTE per annū in excōmunicatione diuersis afficitur penis: & primò est suspectus de heresi, & ideo Inquisitorū iudicio subiicitur; quia perseuerando in excōmunicatione per tantum temporis spatium censetur malè sentire de potestate clauium, ut notant DD. apud Bonacin. de Censur. disp. 2. q. 2. punct. ult. n. 2.

Hæc tamen conclusionem alij non ità simpliciter admittunt, sed concurrentibus aliquibus conditionibus, videlicet, quod inforDESCENS in excōmunicatione per annum fuerit nominatim excōmunicatus, & declaratus *cap. cum contumacia de Hæret. in 6. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 444.*

Secundò, quod fuerit excōmunicatus ex causa hæresis, & alia criminali, non autem civili *Ricc. in Prax. ut supra par. 3. ref. 209. Rota in vna Segobienfi inforDESCENTIA 5. Iunij 1598. coram Seraphino, quam refert Dian. d. par. 4. tr. 7. ref. 18.* vbi etiam dicit, quod ex consuetudine Inquisitores non solent procedere contra excōmunicatos pro alijs delictis extra hæresim.

Tertio, quod infra annū potuerit impetrare absolutionē ab excōmunicatione; secus si non potuit *idem Ricc. in Prax. par. 3. ref. 210.*

Quartò, requiritur, quod in excōmunicatione perseueret animò pertinaci, & indurato, & in contemptum clauium, ut quia nolit obedire eo, quod Iudicis, aut legis potestatem spernit; secus si ex alia causa motus etiam iniusta non obtemperet *cap. cum contumacia de Hæret. in 6. Rota in Osce. Archidiaconatus 16. Maij 1603. coram Lancellotto, quam refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 212. & in Collect. dec. 629. par. 3. vbi etiam dicit, quod cessat huiusmodi contemptus ex sola petitione absolutionis.*

Quintò, ut quis dicatur inforDESCERE in excōmunicatione in causa fidei non sufficit, si vocetur ad cōparendū in S. officio sub pœna excōmunicationis, sed addendum est, ut compareat ad respondendum de fide *glos. in cap. cum contumacia vers. respondeat de Hæret. in 6. Dian. par. 4. tr. 7. d. ref. 18. Megal. var. resol. tom. 2. ref. 149. n. 5.*

Sextò, annus debet esse continuatus in tali excōmunicatione, ut resoluit Sac. Congr. & Rota Rom. apud Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 3. ref. 216. annus verò inforDESCENTIA currere incipit à die declarationis, non autem à die incarcerationis in excōmunicationem, nisi fortè excōmunicatio fuerit notoria, & de tali notorietate verè, & euidenter cōstet: tunc enim annus inciperet à die notorietatis excōmunicationis *Ricc. vbi supra d. par. 3. ref. 216. & par. 4. ref. 66. Dian. par. 4. tr. 7. ref. 18.*

An verò possit vti hæreticus cō-

demnari? Resp. affirmatiuè ex c. 3
in contumacia de Hæret. in 6. c. excommunicamus 1. §. qui autem ex eod. tit. sed elapso anno infor-
descentia debet prius citari ad
respondendum de fide, & ad se-
purgandum ab hæresis suspicio-
ne cum termino competenti: &
si non compareat, iterum ob cõ-
tumaciam excommunicationis
vinculo innodatur, quam si per
alium annum animo sublineat
pertinaci, ex tunc vti hæreticus
condemnandus est, vt in dictis
iuribus, vbi glos. & Doctores Bo-
na in de Censur. disp. 2. q. 2. pun-
vt. n. 2. Diana par. 4. tr. 7. ref. 18. &
alij, quos refert, & sequitur Ricc.
in Prax. for. Eccles. par. 3. ref. 215.
217. & 305. ad hunc autem effe-
ctum requiritur trina monitio,
 seu citatio personaliter exequi-
 ta cum competenti termino, si
 absens inueniri potest; si verò la-
 titat, sufficit, quod per tria edi-
 cta citetur iuxta cap. sacro & ibi
 glos. in ver. competenti de Sent. ex-
 com. & tradunt DD. apud Ricc. in
 Prax. par. 3. ref. 218. qui eadem
 par. 3. ref. 174. addit, quod si quis
 in ca. usa fuit semel personaliter
 citatus, aut si citatio domi exe-
 quuta peruenit ad Rei notitiam,
 excommunicatio tunc subline-
 tur etiam non præcedente per-
 sonali citatione.

Si verò talis excommunicatus
 ante elapsam annata inoriat,ur,
 non condemnatur vt hæreticus,
 neque eius bona confiscantur, ni-
 si ex testibus esset plenè cõiuctus,
 vt dicunt DD. apud Dian. d. par. 4.
 tr. 7. ref. 18. in fin.

Secundò infordescens per an-
 num in excommunicatione ha-
 betur pro confesso, & conuicto de
 eo crimine, cuius causa excom-
 municatus fuit cap. rursus, & c.
 quicumque 11. q. 3. Nam. in Man.
 cap. 27. num. 23. Ricc. in Prax. p. 3.
 ref. 209. & 305. Rip. in cap. 1. n. 77.
 de Indic. vnde & poterit clericus
 beneficijs priuari, dummodò re-
 ipsa per annum contumax fue-
 rit, & commiserit crimen be-
 neficij priuationem inducens; se-
 cus si excõmunicatus fuerit pro
 causa ciuili, aut pro leui delicto,
 vel per ipsum non detentit, nè ab-
 solutionem obtineret Sylu. in ver.
 excommunicatio 3. num. 1. not. 5. in
 fin. Ricc. in Prax. par. 3. ref. 305. Bo-
 nacin. de Censur. disp. 2. q. 2. pun. vl.
 num. 2.

4 Potest tamen excommunicatus
 etiam post sententiam probare
 suam innocentiam iuxta glos. cõ-
 munitè receptam in d. cap. rursus
 11. q. 3. vbi subdit, quod reus in
 tali casu non recuperat bona sua,
 quia pœnæ repeti non solent glos.
 in cap. pastoralis §. verum ver. sub
 trahuntur de Appell. Bonacin. de
 Censur. disp. 2. q. 2. pun. vt. nu. 2. sed
 contrarium tenet Ricc. in Prax.
 for. eccles. par. 3. ref. 214. si de inno-
 centia eius, vel legitimo impedi-
 mento contiterit, & hoc mihi ve-
 rius videtur cum emittitur tunc con-
 flet de iniustitia sententiæ, equū est
 vt illi beneficia, ac omnia bona
 restituantur iuxta tenorē expressum
 in cap. super causa 2. q. 5. l. pen. ff. de
 Remitt.

Addit Ricc. in Prax. vt supra
 p. 3. ref. 214. quod excommunica-
 tus

tus etiam in causa fidei elapso an-
no auditur, si causam legitimam im-
pedimenti suae infortalecentiae ve-
rificet, etiam si eius statua esset
cōbusta iuxta glos. commun. appro-
batam in c. excommunicamus 1.
S. qui autem ver. condemnentur
de Heret.

5 Tertiò potest pecuniaria, vel
alia arbitraria pœna puniri, vt di-
cunt DD. apud Bonacin. loc. cit. ca-
demque pœna plectitur infortale-
scens etiam per mensem continu-
uatum à die declaratoriae com-
putandum ex praxi Curiarum ec-
clesiasticarum, modò constet de
contemptu clauium; secus si fe-
cerit diligentias pro obtinenda
absolutione, & obtinere non po-
tuit Ricc. in Prax. par. 4. ref. 63. &
seq. non tamen sufficeret, si quis
steterit semel per 15. dies in ex-
communicatione, & post obten-
tam absolutionem cum reincidē-
tia in eadem excommunicatione
perseueret per alios 15. dies, quia
hoc est regulare in quacunque pe-
na, vt tempora non coniungantur,
quamuis secus sit in favorabili-
bus, idem Ricc. in Prax. par. 3.
ref. 216. & par. 4. ref. 64.

6 Quartò alia pœna punitur in-
fortalecens per annum in excom-
municatione, quod huic deinceps
absolutio non prodest, quæ à sum-
mo Pontifice in impetrationibus
gratiarum, & in collationibus be-
neficiorum conceditur, si culpa-
biliter per annum continuum
contumax in excommunicatione
perseueravit, secus si absque cul-
pa Roland. conf. 46. num. 37. vol. 1.
Boer. decis. 290. nu. 3. quos refert, &

sequitur Ricc. in Prax. p. 3. ref. 217.

S V M M A R I V M.

- 1 Quando crimen Sortilegij sit mix-
ti fori.
- 2 Quibus pœnis Sortilegi puni-
tur de iure ciuili, & canonico.
- 3 An adorator Demonis censeatur
hereticus.
- 4 Qua pœna plecti debeat clericus
pro hoc crimine.
- 5 Referuntur alia pœna contra
sortilegos.
- 6 Quando Episcopus, & Inquisi-
tor possint pœnas mitigare.
- 7 Qua pœna plectendus sit abutēs
Sanctiss. Altaris Sacramento ad
huiusmodi sortilegia.
- 8 An in hoc crimine faciant fidem
testes, qui se liberatos à sortilegis
affirmant.
- 9 Qua pœna afficiendus sit Sacer-
dos, qui in celebratione sacrorū
nefandas, & turpes preces por-
rigit.
- 10 Qua plectendi sint pœna Incan-
tatores Serpentum.
- 11 Item quam pœnam subeant qui
verba sacra scripturæ ad scur-
rilia, vel superstitiones, & dia-
bolicas incantationes usurpant

C A P. XXI.

De Sortilegijs.

Rimen Sortilegij, &
diuinationis, si est
coniunctum cum he-
resi, ab Inquisitori-
bus hæreticæ prauitatis
punitur cap. accusatus §. sane

Tit 2 de